

21 | Cursor

24 maart 2011 | jaargang 53

Informatie- en opinieblad van de Technische Universiteit Eindhoven | Meer nieuws: www.tue.nl/cursor

8 | Scribo ergo sum

2

2

Het mes moet erin
aan de TU/e

2

Groen licht
voor nieuwbouw
TN en EE

5+7

TU/e'ers in en
over Japan

“Mijn boek gaat

Martin Vissers, docent Bouwkunde

Een schitterende hoogglans omslag

“Een tafelboek moet het zijn: mooi, zwaar en groot. Zo’n uitgave die je alleen van je beste vrienden cadeau krijgt en die je met plezier op de tafel in je woonkamer laat liggen. Je bladert er af en toe doorheen, alleen of met iemand anders, je laat de inhoud op je

inwerken en soms fantaseer je dat je zelf ook op die mooie plekken uit het boek bent. Alleen de buitenkant al is mooi om te zien: een schitterende hoogglans omslag met een mysterieus beeld aan de voorzijde, op een dikke kartonnen kaft, die is afgewerkt met

bijzondere dingen die je alleen tijdens een wandeling kunt zien. Je ziet ook waar de foto’s gemaakt zijn en hoe je in dat gebied kunt komen. Een impressie in woorden maakt het beeld compleet op die openliggende pagina’s.

klassiek geaderd papier. De bladzijden zijn groot en van zwaar fotopapier. De twee tegenover elkaar liggende bladzijden geven een foto-impressie van een stukje Nederland, dat je alleen wandelend kunt bereiken en waar vooral de natuur de baas is. Je ziet een grote foto van het gebied waar je bent en een stuk of zes kleine van verschillende details in dat gebied: bloemen, planten, dieren of andere

Je bladert verder in het Tafelboek Nederland Van Buiten...”

Het boek van Vissers’ dromen is in gedachten al af. Vijftig of zestig dubbele pagina’s wil hij in zijn tafelboek. Ze geven een complete impressie van wandelingen langs en over de gehele grens van Nederland die hij met zijn vrouw maakte. Het echtpaar legt de wandelingen langs de buitenkant van Nederland systematisch vast in fotoboeken en op een website (www.vissersuden.nl), zodat dat mooie tafelboek er over een tijdje kan komen. “De eerste offertes van uitgeverijen geven al aan dat ik een dure smaak heb, maar iets moois mag ook iets kosten.”

In Vissers’ dromen over dit tafelboek liggen de winkels er vol mee en verdringen de wandelaars zich om een exemplaar te bemachtigen, voor zichzelf of om cadeau te doen. In diezelfde dromen staan ook de sponsors te dringen om een bijdrage te mogen leveren aan deze uitgave. “Ik droom die droom net zolang tot ie werkelijkheid wordt; ik ga het tafelboek in ieder geval maken, desnoods in een oplage van 1.”

Mariken Althuisen, onderwijsontwikkelaar BMT

“Het voelt of ik aan het begin van een nieuw avontuur sta”

“Het was een openbaring voor mezelf dat dit boek er zo makkelijk uitkwam. Ik schrijf wel graag, en vroeger was ik goed in opstellen en sinterklaasgedichten, maar nu heb ik voor het eerst ervaren dat ik ook iets kan schrijven dat in een boekwinkel terecht kan komen. Het voelt of ik aan het begin van een nieuw avontuur sta.” Althuisen bedacht in één dag een compleet kinderverhaal op rijm.

Ze volgt een opleiding tot specialist hoogbegaafdheid (een postmaster aan de Radboud Universiteit Nijmegen) en in de afrondende fase kreeg ze een opdracht verrijkingsmateriaal te maken. “Wij moeten de problematiek van faalangst en perfectionisme bespreekbaar maken voor jonge kinderen. Er zijn weinig boeken hierover voor 5- en 6-jarigen. Op donderdag besliste ik een rijm voor hen te maken, in bed bedacht ik het hoofdpersonage uilskuiken Puk en vrijdag rolde het hele verhaal er zo uit terwijl ik in bad lag.” Puk heeft het zwaar te verduren. Hij faalt bij zijn eerste vliegles en krijgt mos in plaats van muis in zijn mond. Maar moeder blijft trots en stimulerend.

Een passage:

*Wie nooit een fout maakt,
zal nooit iets leren
Het enige wat je kunt doen,
is blijven proberen
Het is niet leuk en soms doet het pijn
Maar om een wijze uil te worden
Moet je eerst een tijd uilskuiken zijn*

Om het verhaal te illustreren, vroeg ze haar eigen zoon en dochter, een neefje en een nichtje en haar vader tekeningen te maken. Dat zijn vijf verschillende stijlen en dat is heel bewust: “het hoeft niet perfect bij elkaar te passen.” En ook met opzet heeft Althuisen gezorgd dat het verhaal niet perfect rijmt, om bij te dragen aan de boodschap.

“Soms hort en stoot het bewust.” Ze heeft bij de HEMA tien fotoboeken laten maken. Drie daarvan stuurt ze naar in haar ogen geschikte uitgeverij. Het boek moet er komen. “Ik wil dat kinderen doorkrijgen dat je moet leren leren, durven leren bijna. Deze lezers zijn altijd meteen goed in iets, of durven pas iets te tonen wanneer ze het perfect

beheersen. Het boek dient ter voorkoming van problemen. Als het niet uitgegeven wordt dan zal ik het zelf openbaar maken.”

Boekenweek |

Foto's | Bart v

In het Boekenweekgeschenk van Kader...
persoon: “Probeer je voor te stellen dat je...
in handen hebt en dat je van geluk je gezi...
opsnuift. Begrijp je wat ik bedoel?” Marti...
binder, Marcel van Buitenen en Clare Ho...
TU/e- medewerkers ligt, zijn binnen afzie...
een kinderboek over faalangst, een droom...
en een gedichtenbundel verkrijgbaar.

[E]

*In Kader Abdolah's book week gift, an...
holding the first copy of your first book...
scent out of sheer happiness. You know...
Paul Bezembinder, Marcel van Buitene*

*up to these TU/e staff members, stores' bookshelves...
a children's book on performance anxiety, a dream bo...
of poetry. They all made the book of their dreams.*

Clare Hooper, postdoc Industrial D...
A kind of coming-of-

In her spare time, the British Clare Hooper likes to relieve the postdoctoral technical work she does at Industrial Design with the creation of imaginative worlds and beautiful language. She loves to write and reads a lot. Her favorite authors are Tolkien (Lord of the Rings) and Douglas Adams (The Hitchhiker's Guide to the Galaxy). So far, Clare Hooper already completed three novels, which is not to say she can't keep polishing them for ages. She puts it this way: “I get a wonderful feeling when I've finished a story. I let out a deep sigh, although at the same time I know I've only just started. After all, that's when the editing starts.”

The first book is pretty much finished. It's a kind of coming-of-age story. An old, wise man lives hidden away in an endless natural landscape with mountains, a lake and some tiny villages, when a young man moves in with him. The story revolves around the dynamics between the two. It's set in a pre-technical era. “When my friends read it, they said the novel was a crossover between Lord of the Rings and Star Wars. True as that may be when it comes to style, you won't find any Hobbits or Stormtroopers in my book.”

er zeker komen”

Norbine Schali
an Overbeeke

Abdolah zegt een oom tegen de hoofd-
de eerste exemplaar van je eerste boek
cht tussen de bladzijden drukt en de geur
n Vissers, Mariken Althuizen, Paul Bezembinder
opper begrijpen dat zeker. Als het aan deze
nbare tijd een fotoboek over wandelingen,
nboek over onderwijs, een fantasyverhaal
Zij maakten het boek van hun dromen.

uncle tells the protagonist: “Try and imagine
and burying your face in the pages to inhale its
v what I mean?” Martin Vissers, Mariken Althuizen,
en and Clare Hooper know all too well. When it’s
will soon be filled with a photobook on walks,
book on education, a fantasy novel and a volume

Design page story

Her second book deals with the same young man in the same surroundings, but this time he lives with a group of people. Her third story, too, fits this continuing story. She still vividly remembers where she got the inspiration for her books. “I was in an art store when I saw a picture of a gorgeous, beautifully-colored waterfall with a small hut in front of it. I started fantasizing: who lives there? What’s happening over there? I bought the picture and made up the story.” So now she should be on the lookout for a publisher or a literary agent at least, but she doesn’t have the time. She has not yet thought about illustrating the novels, but she did draw a map of the story’s vast world. Hooper had positive feedback from a few sources and would like to try for publication sometime. Still, the writing process is more important to her than a possible publication. In a perfect world, the computer scientist sees herself at a coffee house table, pen and paper in front of her, and a hot chocolate within reach. Every now and then she has a chat, and she can see people walking by. That was J.K. Rowling’s approach. It’s a fail-safe plan!

Paul Bezembinder, wetenschappelijk secretaris bij Technische Natuurkunde Droomboek onderwijs

“Ik heb van tevoren gezegd: dit boek komt niet bij Oprah in de top-10 terecht.” Paul Bezembinder vertelt hoe hij het voor elkaar kreeg dat dertig vrienden en bekenden uit zijn netwerk voor hem in de pen klommen om samen met hem een droomboek te maken. “Ik word dit jaar vijftig en wilde daar iets anders mee doen dan een obligaat feestje met een Abraham en zo. Ik wilde een boek maken over groei, leren en ontwikkeling van mensen. Daarvoor heb ik dertig mensen benaderd die mij de afgelopen jaren telkens weer geïnspireerd hebben. Ik heb zes thema’s opgesteld om richting te geven aan het boek en per thema vijf mensen de vrijheid gegeven om dat op hun eigen manier in te vullen. Ik heb gelet op een evenwichtige man-/vrouwverdeling en een goede verhouding tussen mensen van binnen en van buiten de TU/e.” De kern van de vraag die hij hun al in april 2010 voorlegde is: ‘Wil jij samen met anderen opschrijven wat ons drijft in ons werk?’ Bezembinder had er alle vertrouwen in, maar was toch blij verrast hoe open de schrijvers zijn geweest. “Zij hebben hun professionele werk en persoonlijke kijk op een mooie manier met elkaar

verbonden, zonder dat het bekentenis-literatuur is geworden.”

Het boek is op één bijdrage en het fotowerk van Durk Gardenier af. Bezembinder wil het eind mei laten drukken in een oplage van enkele honderden. “Het idee is om ze weg te geven aan mensen die in het hoger onderwijs werken. Ik ben gaandeweg tot de conclusie gekomen dat het commercieel niet interessant is om het boek op de markt te brengen.” De werktitel van het boek is ‘droomboek onderwijs’. Maar de uiteindelijke titel zal een grote hoofdletter L zijn. “Ik zie daar het Romeinse cijfer voor vijftig in, het heeft associaties met lesgeven en ik houd persoonlijk ook erg van de minimalistische abstracte vorm die uit die letter spreekt.” Bezembinder heeft veel geschreven, maar nog niet werkelijk zelf literaire aspiraties gehad. Toch is dit boek belangrijk voor hem. “Niet voor de wereld, maar wel voor mij. En het was een feestje om te maken, om weer met deze groep mensen samen te mogen werken.” En daar kan hij, nog voor zijn vijftigste, met ze op proosten bij de presentatie van L.

Marcel van Buijtenen, projectmanager Dienst Algemene Zaken en Dienst ICT “Lang onder de tafel gebleven”

Marcel van Buijtenen noemt zichzelf organisator van informatie en voegt daar met nadruk aan toe: “in werk en in poëzie”. Hij is van origine bibliothecaris, nu projectmanager bij Dienst Algemene Zaken en Dienst ICT, en in zijn vrije tijd schrijft hij gedichten. Iedere zin wil hij een gelaagdheid meegeven. “De lezer wil ik uitdagen met taal.

Maar ook mezelf, en ik ben iedere keer weer verrast wat er uitkomt. Ik ben altijd op zoek naar het lucide moment waarin ik van niets tot iets kom.” Heel lang is hij met zijn gedichten ‘onder de tafel’ gebleven. Hij hield ze binnenskamers totdat hij in 1999 een website kreeg aangeboden bij

zijn vertrek van de centrale bibliotheek van de TU/e. “En die site moest gevuld worden. Dus heb ik er een aantal gedichten op geplaatst. Eenmaal heb ik mijn haat tegen competitie doorbroken”, gaat hij onmiddellijk verder, “en meegedaan aan een wedstrijd in Nuenen om te kijken of mijn gedichten kans maakten.” En ja, de jury wees twee gedichten van Van Buijtenen aan om opgenomen te worden in de poëzieroute van Nuenen. En nu komt er een boek waarvoor hij zijn mooiste gedichten selecteerde en waar hij 79 schilderijen van twee professionele schilders bij zocht. “Ik werk samen omdat ik niet alleen in het woord geloof, maar vooral in beelden en woorden die elkaar kunnen inspireren.

Ik wil de lezer iedere keer op het verkeerde been zetten, hetzij met de tekst, hetzij met het plaatje. En omdat de ene kunstschilder een portret (Cora van Bergen Henegouwen, red.) is, en de ander een verhalenverteller (Barthel Brussee, red.), krijg je twee typen beelden te zien die al dan niet aansluiten bij, of haaks staan op, de tekst.” “De titel had kunnen zijn ‘iedere werkelijkheid houdt de gemoederen bezig’, maar het heet ‘Voorbij de lucht’. Het bestaat uit vier delen; Kortom, Reisgoed, Signalen en DroeSEM. In zijn totaliteit is het eigenlijk een autobiografie”, zegt de dichter. “Het geeft weer hoe ik tegen zaken aankijk, wat ik beleefd heb en wat het leven bezighoudt.” ‘Voorbij de lucht’ komt uit in eigen beheer in een oplage van 500, op A5-formaat. Op 30 juni wordt het gepresenteerd tijdens Van Buijtenens afscheid aan de TU/e.

